

APOSTOLI HIT

1926-1929

Tusakodjatok a hitért, mely egyszer adatott a szenteknek. Judás apostol levele 1. 3.

APOSTOLI HIT

Ha valaki nem szereti vizitól és Szent Lélektől nem menek be az Isten országába. János ev. 3. 5.

Beköszöntő.

„Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek és a földön békesség és az emberekhez jóakarai.” Lukács ev. 2. 14.

A karácsonyi szent örömhírral lelketben köszöntök be házaiba kedves olvasó. Légy gazdag vagy szegény, tartozzál bármely hitfelekezethez, lakjál palotában vagy gúnyhóban, örülj velem együtt az örömhírnak, hogy: „Isten ugyszerette ezt a bűnös világot, hogy az ő maga Lelkével adá le e földre egyszülött Fiában, hogy aki hiszen benne, soha el ne vesszen, hanem örökélete legyen.” János ev. 3. 16.

„Az Isten pedig a mihozzánk való nagy szerelmét abban mutatja meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk.” Róm. 5. 8. „Aki az ő tulajdon Fiának sem kedvezett, hanem odaadta mindnyájunkért váltásául, mimódon ne ajándékozza vele együtt nekünk mindent?” Róm. 8. 32.

Örvendj megváltott bűnös, örömed ne ismerjen határt, mert az Istennek Fia lejött e földre, megszületett egy gondolatban a föld helyen, egy istállóban.

Kedves olvasó! Hát a te és az én szívem mi volt, mielőtt a Megváltó benne megszületett. Istállója volt a bűnnek, a világnak és a testiségnek, a bálványoknak. De megjelent az Isten nagy kegyelme és lehajolt hozzánk, felemelt bennünket, megmosogatott drága Szent Fia vérében, hozzánk hajolt, megürdelé lelkünket a bűnbocsánat, a megváltás biztos tudatával, határtalan és korlátlan öröm, boldogság részeseivé tett bennünket az a szent ígéret, hogy Isten Fiában örök reménységünk, biztos gyógyulásunk, lelkinyomorunkból felemelhetésünk, végnélküli irgalom adatott minden megtérő bűnösnek.

Hogy ne örvendenék hát, mikor Isten megjelent lidvezítő kegyelme az istállóból felépíté az Ő szent templomát az alázatos és engedelmes szivekben. Dicsőség neki e drága munkáért!

Embertársam! Ha Istennek kegyelmében vagy, legyen szent örömed határtalan, a hála lelkedben ne ismerjen határt, adjon az Ur neked az alázatosoknak, az engedelmes kicsinyeknek megígért minden ajándékából bőséges mértékkel, hogy aztán a drága tálenumokkal vigyázva, szentül sáfárkodj az Ur dicsőségére.

Igyekezz, hogy az Isten temploma, amelyet az Ur ingyen kegyelméből megtisztított, tisztaságban, szentségben megmaradjon, hogy

lelkedben, melynek egyedüli és megmáshatlan célja, hogy felküzdjed magadat a szent harcban egészen a Szentek-szentjéig, lelked örökké égő oltár legyen, amelyben az Ur állandóan és szüntelen lakozzék.

Élj abban a megszentelt biztos tudatban, hogy Isten szüntelenül veled van, töltsd drága megszentelt és megváltott életedet vígan, boldogan, vigyázva, mint liszt, oltos új teremtményhez illik. A kísértő előtt lelked ajtaját bezárva, szivedben tartva a szeretet apostolának Jánosnak drága intését: „Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak, mert aki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Mert mindaz ami a világban van a test kívánsága és nem az Istenből van. A világ elmúlik, de aki az Isten akarát cselekszi, megmarad örökké.” János 1. lev. 2. 15-17.

Tudod kedves olvasó, ha már megvagy mentve, hogy mily nagy nyomoruságból mentett ki Isten nagy kegyelme és hogy Isten örök szeme örökké rajtad áll. Azé a J. Istené, aki az Ő Fia érdemeért és elégtelenségéért adá a drága biztató ígéretet, hogy: „Eredj és többé ne vétkeszd, hogy gonoszabb legyen dolgod.”

Gondold meg és elteddnek te legyél vezérgondolata, hogy a Megváltó ég és föld között függött az átoklán, hogy tégedet aláz legyen, hogy hajléktalan szolgál formát ve földazért, hogy tégedet örök hajlékhoz juttasson.

Azért kedves olvasó, ne elégedj meg azal, hogy a János keresztiségét vette, hanem merülj bele a Szentháro. A titkainak kutatásába. Az még nem elégsé a drága és dicsőséges örökélet elvételéhez, eze egy lelki közöseghez tartozol, énekelj e ő jarkozol, hiszen ez csak egy kis keresztívő volt. Ezt néhány napján, nagyünnepen megieszik azok is, akiknek semmi reménységök sincs, akiket csak az ősi tradíciók tartanak össze, akiknek csak véletlenül valamelyik egyháztól keresztfevelők van, lelkiéletük azonban holt, teljesen élettelenek és értetlenek minden lelki dolog iránt. Tehát nemcsak a hívőket, hanem a hitközönyösöket is hívja most ez utolsó komoly időben a drága Megváltó. Zörget a jelenlegi kegyelmi időben szived ajtaján: „Imé az ajtód előtt állok és zörgetek, ha meghallod az En szómat és megnyitod szived ajtaját, bamegyek hozzád és veled maradok és te is én velem.” Jel. 3. 20.

Ragadd meg e boldog biztatósi, hárt vagy, Krisztus boldoggá akar tenni most, azonban, ne halogasd megtéréseidet. Zörget az Ur örömed, jó módod ajtaján, zörget az Ur bencod, keserűséged, nyomoruságod közepette. CA

itt a drága pillanat, ne hagyj, hogy ajtód elől szomorúan távozzon, nyisd ki, tárd ki szivedet a világ idevezítője előtt.

Es te Istennek népe, mit mondjak neked, kitárom szivemet előtted. Ezen kis lapocskára tulajdonképpen azért született meg, hogy élő kapocs legyen az Isten gyülekezetei között Magyarországon. Ezen lapocskára időszakonként megjelenik, hogy ebben minden egyes atyánkfia bizonyosságot tehessen velem együtt ez utolsó időben a kettős tüzes nyelvekről és a pünkösdi Lélekről, nyitva állanak majd hasábjai minden lelkiöröm, gyógyulás, szent harc leírására. Bizonyosságot tehát minden atyánkfia e helyen ezrek és ezrek okulására, hogy hogyan nyert Szent Lelki keresztséget, hogy mily sivár és reménytelen volt eddigi élete, míg az Ur nem könyörült rajta és el nem fogadta és mily biztos és boldog most, mint az Ur megváltott gyermeke.

Hadd legyenek tele e kis lapocskára hasábjai Isten dicsőítésével, a szabadult és meggyógyult, a pünkösdi lelket vett, a Megváltó vére dicsőítő lelkek új énekével. Dicsőség a Megmentőnek, kinek vére, elégtétele, feltámadása minden bűneinket lemosta. Hadd jöjjön hát az örömhírt hozó levelek postája százaktól, ezrektől a kiadóhivatalba, hogy az Ur csodálatos dolgot cselekedett velünk.

Krisztus feltámadott! Krisztus él! Tehát keresztyénység élet! A keresztyénység nem tan, nem papi koholmány, amelyből aztán csak huzzuk a rövidépbet, sem nem véletlen, hanem testületek által, pottyantunk vele, hanem végtelen mennyei öröm, oly boldogság, amelyet emberi nyelvvél, még a legékebben szólóval sem lehet kibeszélni. Ezt csak megváltott lélek tudja és érzi a Krisztusban. Ez a kimondhatatlan és végtelen öröm tart bennünket fogva az örökélet tornácaiban.

Azért nem ér meg bennünket e világ és esodálkozik, amul, na látja határt nem ismerő örömlenket, mind a mentőkocsira, az örültek házára gondolt, mindig ami örömlenket mennyei, tiszta, szent, és nem magam is, hogy természetes, mesterkéletlen, gyermekies ugyan, de képmlatásnélküli és minden újjászületett ember előtt érthető. Aki pedig a lelkiéletben tudatlan és testi, éppen úgy nem érti mint Nikodémus, a zsidó főpap nem értette, mikor Megváltónk az újjászületésről beszélt neki. János ev. 3. 5. Olvasd el 7-16. 15. versig.

Ezt a nagy lelkiélet és minden testi életet élő ember előtt elrejtett és érthetetlen nagy bizonyosságot és örömlenket még azok sem értik, akik egy kicsit énekelgetnek és imádkozgatnak, olykor-olykor, hébe-hóba és ha komolyan látják az Isten megváltott népe harcait, örömlenket, kiáltásait, tusakodását, ők is mint a világ, kétségbeesnek és csatlakozva hozzájuk, bennünket az előbb említett helyre kívánnának internálni.

Pedig a lelkiember előtt érthetőnek kellene lenni ami nagy lelki örömlenket, mert ugyanilyen nagy örömlenket volt a fogságból kiszabadult testi Izraelnek, amikor vissza vitte őket az Ur Sionba. Ami örömlenket is nagy, amelyet a megváltás és szabadtás felett érez az Isten lelki Izraele, sőt nagyobb, mert itt mennyei örök Sionról van szó.

Oh kedves lélek értsd meg hát, hogy: „Mikor az Ur visszahozta a Sionnak foglyait, mindnyájan olyanok voltunk mint az álmódzó, megtelt szánk nevetéssel, nyelvünk pedig vigadozással, mert hatalmasan cselekedett velünk az Ur, azért örvendezünk.” 126. Zsoltár.

Ami gyermekded örömlenket is érthető tehát, amikor a megmentett lelkek gyülekezeteinkben elragadtatnak lélekben és magasztalják Istent az ő Szent Fiában a felemelésért és irgalomért, mint Mária Magdolnák, Zákheusok, megtisztult bélpoklosok, a szent örömlenket megtisztulva talán még örömlenket is hallat és az is megeshet, hogy összecsatlan a tenyér és a testiségtől és sáttannak karmaiból kiszabadult ifju magánkivül ugrádozik.

Ezt nem értik a Simon farizeusok, de ha nem értik kérdezzék meg azokat, akik megizlették az idevezítő kegyelmet, mert akiknek sok bocsátatott meg, azok nagyon tudnak örülni. Innen van aztán a mi gyülekezeteinkben az a nagy lekiöröm, ami a Sáttannak nem tetszik. A szent küzdés a szabadulásért, az őszinte bűnbánat, a leesés és hamperegés, mert a Sáttán az ővét nem akarja engedni, de az Isten népe hatalmas kiáltására távoznia kell a Sáttannak, kell, mert az istenierő ellizi és a hatalmas és hitből jött kiáltás ledönti a bűn Jerikójának kőfalait, aztán megszületik a kis örömlenket gyermek, aki a nagy kegyelmi ajándéktól magánkivül szent elragadtatásban, mint az első pünkösdkor elbicsaklott nyelvvél (Ap. csel. 2.) dicsőíti az Istent érthetetlen (idegen) nyelven, amelyen ugyan a jelenlevő látogató nem épül, de intést kap az Uról e jelek által, hogy az Ur közel van és ígérteit beváltja ma is, amikor a János keresztsége után kereszttel Szent Lélekkel. Csel. 1, 5.

Azért kedves olvasó, ha e drága ajándék részese lettél, becsüld meg, okosan, mértékletesen, szentül élj, hogy mindenek ékesen és szép renddel folyanak megszentelt életedben, termeld a Szent Lélek keresztsége drága gyümölcseit, hogy elpecsételésedet a jelek kövessék és biztos legyen fundamentumod amelyet benned az Ur felépített. Vigyázz, mert a Sáttán minden erejével és dühével tör ellened, nyitott kapura ne találjon nálad.

A Szent Lelkikeresztségnak valódi, maradandó, drága gyümölcseit kell, hogy termeld, mert a Szent Lélek ajándéka nem delibáb sem nem szivárvány, hanem mennyei ajándék, mely nem tűnik el, hanem örök és maradandó. Törj hát előre a hitért, mely egyszer ada-

tofi a szenteknek. És ha ezért léged gyalázat, guny, bántalom érne, tulzónak, bolondnak tartanának, tudod jól hogy ezt el kell szenvedned örömlenket, „mert ha bolondok vagyunk is Istenért, ha eszesek vagyunk is mind érettünk van.” II. Kor. 5, 13.

Akiknek ami örömlenket leplezett és érthetetlen, azok testiek és nem tudják Isten akaratát; aki szeretettel hajolt hozzánk Szent Fiában, és mi e hitben megállunk egészen a tűzkeresztséggig, a test halálos veszedelméig, vereségben, fömlöcben, háborúságban, virrasztásban, böjtölésben, tisztaságban, tudományban, hosszútűrésben, szivességben, Szent Lélekben, tettetés nélkül való szeretetben, igazmondásban, Isten erejében, az igazságnak jobb és balról való fegyvereivel, dicsőségben és gyalázatban, rossz és jóhír által, mint hitetők és mégis igazak, mint ismeretlenek és mégis ismerősök, mint a testnek meghaltak és mégis élők, mint ostorozottak és meg nem öltöttek, mint bánkódók, de mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint semminélkül valók és mégis mindennel bírók II. Kor. 6, 3-10.

Ki az aki bántalmaz minket, ha a jónak követői vagyunk, ha mégis szenvedünk az igazságért, ne féljünk és zavarba ne essünk és ha az egész világ ellenünk tör is: „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk!”

Azért úgy szenvedjünk mint keresztyének és dicsőítsük Istent, hogy erre hívott bennünket. „Az Ur Istent pedig sziveinkben mindenkor megszentelvé, készek vagyunk megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőlünk a bennünk való reménység felől, szelidséggel és Istenifellelemmel.” I. Péter 3, 5.

Föl tehát Istennek népe a nagy munkára, törj át minden akadályt és testi gátat, hirdesd az igét, örömlenket töltse be e földet és „menj fel magas hegyre te örömlenket Sion, kiáltj, emeld föl szódat és hadd hallja meg a földnek minden lakossa, hogy az Ur Isten eljő nagy hatalommal és az ő karja erős és az ő jutalma vele vagyon.” Ézsaiás 40, 9-10.

Kedves olvasó! Ha azért az egész világ ellenünk van is a fő az, hogy mi tudjuk, hogy az Isten megváltott gyermekei vagyunk és azt is tudjuk hogy mi lesz belőlünk ha kitarunk a végső célunkig, mert megtanítottunk rá a Szent Lélek által, hogy hasonlóká leszünk Ő hozzá, mert megfogjuk Őt látni az Ő dicsőségében. János 1. levele 3, 2-11.

Azért fel bátran lépj elő Isten megváltott népe! Ujongj! zengd-zengd a szabadtó zsolnari! Dicsőség! Halleluja! Hozsánna! Magasztalás a megváltásért, hadd szóljon az Ige, hadd remegjen meg a Sáttán a mi eget ostromló kiáltásunktól! Részeddjünk meg teljesen az egyéolvadás és kegyelem drága borától és a végnélküli irgalom árja sodorja magával lekedet, te félreismeri, bolondnak nevezett Istennek lelki Izraele, hadd folyon az elragadtatás, hadd

szóljon a megígért idegen nyelv, hadd gyógyuljanak meg a lelki és testi betegek a hitből jövő és eget ostromló Istennepe áldást kérésző szakoló kiáltására! Hadd szaladjon a Sáttán a poklok középre, amikor a megváltott nép üzi, zavarja ői kitarító szent imában! Hadd zúgjon a szent öröm, fel a szivekkel és lehorgasztott, fejekkel, ennek nincsen helye a mi gyülekezeteinkben, mert azt mondja a Lélek által a szent költő: „Bátran, buzgón lépj s ne félj, Krisztus Urunk megjelent! Jézus Krisztus vére üdvöt hozott nekünk, oh mily boldogok vagyunk!”

„Senki ezéret nekünk bántásunkra ne legyen, mert mi az Ur Jézusnak bélyegét hordozzuk magunkon.” Gal. 6, 17.

Jaj annak, aki meghátrál a világtól való szegyen miatt, mert: „aki győz, örökségül nyer minden, annak Istene leszek és az fiam leszen.” Jel. 21, 7-8.

A gyáváknak és ide-oda hajlóknak pedig, akik visszarettennek a szent küzdelemtől, részük kitoröltetik az élel könyvéből. Amitől Isten óvjon mindnyájunkat.

Ellensége mindenkor volt és lesz minden jellemzilárd, hitben erősen álló léleknek, azért szeliden mondjuk ellenségeinknek, hogy: „csak annak nincsen ellensége, akinek jelleme sincsen.”

Drága véren megváltott népe Istennek, nagy kincs birtokosai vagyunk, álljuk a szent harcot, tusakodván a vérig, hogy méltók legyünk Ő hozzá, kiáltjuk oda a világnak és annak minden bennünket kárhöztaó ördögének: „Igy állunk, masképp nem teherünk, Isten minket így segélyen tovább.” Dicsőség az Urnak! Halleluja! Amen!

Keresztelési-ünnepély.

A tápió-sülyi Istengyülekezetének nagy örömlenket volt vasárnap, e hó 12-én, mert az Ur megáldotta drága küzdelemlenket ő gyümölcscsel. A fentebb nevezett napon 7 fehér ruhás, a Szent Lelki keresztség által már előzőleg elpecsétel drága megváltott, korán, ifjan érett első zsengei az Ur Jézusnak álltak a víz szélén. Ugyan ki tilhatla volna meg tőlük a vizet, hogy meg ne keresztelkedjenek. Csel. 1, 5.

Nem is gátolja meg a bibliai János keresztségét senki. A bemeitést Kurgyis János atyánkfia, a tápió-sülyi gyülekezet vénje végezte. A gyülekezet közös éneke és közös imája után a kispesti gőzfürdő uszodájának szélén álló tápió-sülyi és budapesti Istengyülekezetek jelenlétében. A víz szélén állt egy boldog hívő anya, akinek 4 gyermeke merített be, 2 fiatal ember és 2 leány. De mégis Kurgyis atyánkfia volt nagyon boldog, mert az ő boldogságát leírni nem lehet, mikor a 6 éves kis Imre fiát karjai közt szorítá, hogy bemeitse. Elragadta-

